

MÅSØY KOMMUNE**FINANSDEPARTEMENTET**

29. JAN. 2008

Saksnr.

Arkivnr.

071 4072-89

Deres ref
07/4072 SØ ARO*Vår ref**Dato*
20.12.2007**Innspill til utredning om betaling for bruk av areal i kystsonen**

Måsøy kommune viser til brev datert 15.11.2007 der det bes om innspill til utredning om betaling for bruk av areal i kystsonen. Problemstillingene som tas opp er etter Måsøy kommune sin oppfatning svært viktige, og som krever en bred og grundig drøfting som det legges opp til.

Måsøy kommune har en kystsoneplan som inngår i kommunens totale arealplan og som ble vedtatt av kommunestyret i juni 2000. Kommunen deltok aktivt i prosjektet "Kystsoneplanlegging i Finnmark" fra det startet opp høsten 1998. I arbeidet med kystsoneplanen var alle relevante interessegrupper involvert, og der det spesielt var balansen mellom hensynet til fiskerne og en gryende oppdrettsnæring i kommunen som måtte ivaretas. Det var også viktig å se til at behovet som kommunens befolkning har for friluftsområder ble tatt hensyn til.

I planprosessen ble det lagt vekt på registreringer om bruk av sjøarealene i kommunen og der det ble jobbet tett sammen med Fiskeridirektoratet, region Finnmark. Arbeidet med kystsoneplanen viste at det var behov for et planverktøy som kunne regulere bruken av kommunens kyst- og sjøareal, og for å forhindre fremtidige konflikter mellom ulike interessegrupper. Erfaringene i ettertid har imidlertid vært positive med få eller ingen konflikter, men kan også skyldes at det er liten oppdrettsvirksomhet i kommunen etter at kommunens eneste lakseanlegg ble flyttet til en annen kommune i Finnmark. I planprosessen var det til dels sterk motstand fra fiskarlaget lokalt til at kommunen skulle båndlegge fjordområder til fiskeoppdrett.

Selv om Måsøy kommune ikke har opplevd større konflikter om bruken av kystsonen de siste årene ser kommunen at det er økende interesse for de arealene som er tilgjengelige. Det gjelder i hovedsak fra oppdrettsnæringen. Lokale aktører er i ferd med å bygge opp ei satsing på oppforing av torsk og intensivt oppdrett av torsk. I tillegg har kommunen fått henvendelser fra aktører utenfor kommunen som er ute etter lokaliteter for fremtidig etablering av anlegg for oppdrett av laks. Dette kan raskt føre til at alle lokaliteter som er utlagt for oppdrett i kystsoneplanen blir opptatt, og føre til at videre utbygging av oppdrettsnæringen blir vanskeliggjort. Et resultat av dette kan være at det vil bli behov for at områder som er regulert til andre formål som for eksempel fiske og friluftsliv blir omdisponert til fiskeoppdrett, og som i sum ville føre til at store områder i kommunen blir båndlagt til et formål.

Betaling for bruk av areal i kystsonen ville i en slik situasjon kunne bidra til større grad av aksept fra lokalbefolkningen enn om denne muligheten ikke eksisterte. Beløpets størrelse for bruken av areal i kystsonen må stå i forhold til arealet som avgis. For eksempel kunne inntektene gå til tiltak som bidrar positivt til de interessegruppene som blir rammet negativt av bruken av arealet. Fra kommunens side vil det være sentralt at inntektene må kunne brukes fritt lokalt uten bindinger/føringer.

I forhold til båndlegging av kommunens areal i kystsonen ser Måsøy kommune på lokalt eierskap som forskjellig fra selskap som er eid og styrt utenfra. Lokalt eierskap bidrar etter kommunens oppfatning til større garanti for at mest mulig verdiskaping skjer lokalt. I den grad det ville være mulig i en situasjon der det er mulig å kreve betaling for bruk av areal i kystsonen, så kan kommunen se for seg at lokalt eide selskap som ønsker tilgang ikke kreves betaling for bruken av denne, mens det ville kunne bli gjort overfor selskaper kontrollert utenfra.

For Måsøy kommune er bruken av kommunens areal i kystsonen styrt av hva som gir mest mulig igjen for kommunens befolkning, herunder etablering av varige og lønnsomme arbeidsplasser og sikring av områder for friluftsliv og rekreasjon. I den grad man lykkes lokalt med å synliggjøre de positive effektene av en eventuell båndlegging av større områder i kystsonen til næringsformål så vil det kunne være tilstrekkelig til å dempe konflikter mellom ulike interessegrupper.

(sign)
Ingalill Olsen
Ordfører

Edmund Mikkelsen jr.
Edmund Mikkelsen jr.
Utviklingssjef